

HỒI THỨ MƯỜI MỘT ĐỆ ĐỆ HÓA THÂN

Điền Chính Danh thực danh là Vuư Đạt Nham, từ lúc mười lăm tuổi đã được Đông Diện Miêu Chủ thu làm môn hạ, đến hai mươi tuổi đã thu được một số thành tựu.

Gần mười năm trước Vuư Đạt Nham theo sư phụ Đông Diện Miêu Chủ và bọn lâu la của hắn xông pha giang hồ.

Lúc đó Cự Linh Giáo chỉ mới là môn phái bán công khai, chưa có hành động nào trắng trợn và hung hãn như hiện nay mà chỉ nằm trong phạm vi ngầm ngầm giết người cướp hàng mà thôi.

“Tứ Hải Tiêu Cự” tuy không phải là môn phái nào trong giang hồ nhưng cũng là một tổ chức nằm trong võ lâm, lại nằm ở địa bàn quan trọng nên được Cự Linh Giáo nhòm ngó đã lâu.

Chúng nhằm vào “Tứ Hải Tiêu Cự” là có hai lẽ, thứ nhất là tài sản khổng lồ của tiêu cự này, thứ hai là vị trí của “Tứ Hải Tiêu Cự” rất thuận tiện để liên lạc với các môn phái ở vùng Giang Nam, đồng thời giám sát các môn phái đối địch khác.

Chính vì “Tứ Hải Tiêu Cự” có tầm quan trọng như thế nên những người lãnh đạo Cự Linh Giáo thấy cần tuyển người có năng lực đưa vào tiềm phục trong “Tứ Hải Tiêu Cự” để làm nội ứng.

Theo sự chỉ đạo của Đông Diện Miêu Chủ, Vuư Đạt Nham đổi tên thành Điền Chính Danh, bộ dạng thâm trầm và cuộc đấu vô vọng của hắn ở Cửu Giang chẳng qua là “khổ nhục kế” của Đông Diện Miêu Chủ vạch ra. Và “Thần Dao” Tư Đồ Khang đã mắc lừa rước sói về nhà nhận Điền Chính Danh vào “Tứ Hải Tiêu Cự”.

Hắn tìm cách gây được sự tin nhiệm của Tổng tiêu đầu Tư Đồ Khang, và nhanh chóng đạt được mục đích.

Không ngờ Tư Đồ Linh là người thông minh, tinh tế đã nghi ngờ bản chất gian xảo của tên gian tế này.

Thế nhưng sự đời là một chuỗi việc ngẫu nhiên mà không ai lường trước được, hay như người ta nói “mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên”. Việc cướp chuyển ám tiêu trị giá hai mươi vạn lượng bạc đến kinh sư là hoàn toàn do Điền Chính Danh chỉ đạo và thực hiện. Nếu như tình cờ không có Tạ Vũ Diệp và Lăng Vô Linh bắt gặp cuộc đấu ở Hắc Thạch Lĩnh và xuất lực tương trợ thì Điền Chính Danh đã hoàn thành việc cướp tiêu đến một trăm lần! Theo kế hoạch đó thì ngoài Điền Chính Danh và hai tiêu sư khác là Đồng Cơ Minh và

Lôi Minh Tử là tay chân thân tín của hắn, Tổng tiêu đầu “Thần Dao” Tư Đồ Khang, tên đánh xe và một vài tiêu sư còn lại sẽ gặp “họa nạn” trong chuyến cướp tiêu này, kết quả sẽ là Điền Chính Danh sẽ nghiễm nhiên trở thành chủ nhân của “Tứ Hải Tiêu Cục”

Thế nhưng trời không chịu ý kẻ gian. Tạ Vũ Diệp đã xuất hiện đúng lúc, giết chết bốn cao thủ của Cự Linh Giáo trong “Hoàng Thước Đường” và sau đó cũng chính Tạ Vũ Diệp đã phát hiện ra việc Điền Chính Danh dùng trà đầu độc tại Hồng Danh Phủ, giết thêm bốn tên khác của “Cáp Cưu Đường” làm phá sản toàn bộ kế hoạch của tên gian tế.

Việc tám cao thủ của hai đường dư sức thu thập mười vị Tổng tiêu đầu mà phải bỏ mạng dưới tay hai thiếu niên miệng còn hôi sữa làm cho Điền Chính Danh vừa tức giận vừa kinh hoàng.

Sau khi “Tứ Hải Tiêu Cục” đóng cửa, Tư Đồ Khang chuyển cơ nghiệp đến Hán Khẩu mở “Tứ Hải võ Hội”, Điền Chính Danh đã trực tiếp gặp Đông Diện Miêu Chủ bàn bạc kế hoạch tiếp theo.

Hắn điều tra biết được tin Tư Đồ Linh cải thành nam trang đến “Đan Tâm Trại”, lập tức báo tin cho Đông Diện Miêu Chủ.

Một kế hoạch tiếp theo nhanh chóng được triển khai, còn tinh vi và chắc ăn hơn trước...

Nào ngờ cả kế hoạch tưởng chừng hoàn toàn chắc ăn này cũng bị Tạ Vũ Diệp phá hoại!

Chiều qua Điền Chính Danh nhận được tin hỏa tốc do người báo đến là kế hoạch ở Lãnh Vân Bang không được hoàn thành trót lọt, Đông Diện Miêu Chủ chỉ thị cho hắn nhanh chóng thực hiện nước cờ cuối cùng, nhưng cả việc bắt sống Tư Đồ Khang đem về Tổng đàn Cự Linh Giáo để không chế Tạ Vũ Diệp cũng không thực hiện nổi...

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Kế hoạch ở Lãnh Vân Bang bị thất bại, Nam Trung Minh, Tề Khắc Tuấn và mấy tên Diêm Lục, Đồng Tùng bị giết đã năm sáu ngày, làm sao cho tới hôm qua người mới nhận được tin?

Điền Chính Danh lắc đầu đáp:

- Cái đó tại hạ không rõ... Có lẽ Tổng đàn thấy lâu mà Tề Chấp sự không có tin tức gì nên mới cho người điều tra...

Tạ Vũ Diệp lại hỏi:

- Người báo tin là ai?

Điền Chính Danh lắc đầu đáp:

- Không biết... Người đó gọi là “tín sứ”, hành động rất thần bí. Ngay cả khi còn ở Cự Linh Giáo, tại hạ cũng chưa khi nào gặp người đó... chỉ biết hắn có

ngoại hiệu là “Quý Hình Tử”, phụ trách toàn bộ mạng lưới thông tin của Cụ Linh Giáo... Trong bốn giáo, ngoài Giáo chủ và mấy vị Tổng hộ pháp, không ai được biết bản lai chân diện “Quý Hình Tử”.

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Phương thức truyền và nhận tin tức thế nào?

Điền Chính Danh đáp:

- Tin khẩn thì năm ngày, tin thường thì mười ngày, những người đang thực hiện nhiệm vụ quan trọng phải đến một trong hai địa điểm để nhận tin theo quy định của “Quý Hình Tử”.

- Hai địa điểm nào?

- Một là Quy Sơn, hai là Hoàng Hạc Lâu ở Hán Dương.

Tạ Vũ Diệp hỏi tiếp:

- Lần này bắt Tư Đồ Hội chủ xong, các người dự định sẽ xử trí thế nào?

Điền Chính Danh đáp:

- Theo chỉ thị, lập tức giải Tư Đồ Hội chủ đến Quy Sơn, ở đó sẽ nhanh chóng có người đến tiếp dẫn đưa về Tổng đàn.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Vậy thì tốt! Chúng ta cứ làm như không xảy ra sự cố gì mà giải Tư Đồ Hội chủ đến Quy Sơn!

Điền Chính Danh sợ hãi nói:

- Tạ thiếu hiệp! Không được đâu!

- Tạ Vũ Diệp cười nhạt hỏi:

- Thế nào? Ngươi còn muốn giở trò gì nữa?

Điền Chính Danh quỳ xuống nói:

- Tại hạ không dám! Thực sự “Quý Hình Tử” là người hết sức ranh ma quý giá, một khi hắn biết phát sinh sự cố là lập tức cắt đứt liên lạc ngay, nếu chúng ta tới đó nhất định gặp phải độc thủ!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Nhưng tại hạ hóa trang thành Đồng Cơ Minh hoặc Lôi Minh Tử kia mà?

Điền Chính Danh lắc đầu:

- Chỉ e “Quý Hình Tử” đã biết rõ biến cố xảy ra ở đây rồi!

Tạ Vũ Diệp nhớ lại tên dạ hành nhân đã lọt lưới, nghĩ thầm:

- Hắn nói không sai! Cụ Linh Giáo có nhiều nhân vật khinh công cự phách như thế... Dạ hành nhân chắc đã báo tin cho “Quý Hình Tử” biết rồi...

Nghĩ thế, chàng nhìn Tư Đồ Khang và “Bách Diệp Thần Cái”, khẽ gật đầu.

“Bách Diệp Thần Cái” hiểu ý, gật đầu đáp lại.

Tạ Vũ Diệp bắt thần vung tay điềm tới người Điền Chính Danh mấy chỉ làm tên này ngã lẩn ra, rên rỉ một lúc rồi chóng ta ngồi thẳng lên, mặt ngậy ra nhìn Tạ Vũ Diệp.

Chàng trầm giọng nói:

- Với hành vi của ngươi, tội đáng xử tử. Nhưng niệm tình vừa rồi đã khai báo thành khẩn nên ta chỉ phế võ công mà tha chết cho ngươi. Sau này hãy tu chính làm người, đừng theo tặc đảng Cự Linh Giáo gây tội ác với võ lâm nữa!

Điền Chính Danh nặng nề đứng lên, cúi đầu nói:

- Đa tạ Tạ đại hiệp và chư vị anh hùng đã hạ thủ lưu tình!

Nói xong lui thủi bước ra cửa.

Tạ Vũ Diệp nhìn theo hẩn một lúc, chợt nhớ đến một chuyện thấp giọng nói với Tư Đồ Khang và Doãn Kế Duy mấy câu rồi lướt ra cửa.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy cũng lao theo.

Khi Tạ Vũ Diệp đến còn cách Điền Chính Danh bốn năm bước thì chợt nghe “Vút” một tiếng, một mũi “Tang môn đỉnh” phóng thẳng tới yết hầu Điền Chính Danh!

Lúc này Điền Chính Danh đã bị phế võ công, làm sao mà tránh được mũi ám khí phóng đi với tốc độ kinh nhân như thế?

Tạ Vũ Diệp lao tới phát tay, cuốn mũi ám khí đi.

Cùng lúc phát tay cuốn roi ám khí, tay trái Tạ Vũ Diệp nhằm một nhân ảnh thấp thoáng lao về phía tường viện vận “Nhất chỉ thần công” điềm tới một chỉ.

Người kia rú lên đau đớn, ngã lẩn xuống chân tường đại sảnh.

Tạ Vũ Diệp lao tới, thấy đó là một hắc y hán tử, hẩn bị điềm trúng Ma Huyệt mà ngất đi.

Tạ Vũ Diệp tìm trong túi hẩn lấy ra một mảnh giấy trong đó có ghi một số tên người liên giải Ma Huyệt cho hắc y hán tử tỉnh lại hỏi:

- Nói mau, ngươi tên là gì?

Tên hắc y hán tử mặt tái xanh như tàu lá, run giọng đáp:

- Tiểu... nhân là... Hạ Sơn Thảo...

Tạ Vũ Diệp đưa mảnh giấy ra trước mặt hẩn hỏi:

- Đây là danh sách gì?

Hạ Sơn Thảo mặt càng nám ngất, cúi mặt xuống không đáp.

Bấy giờ Điền Chính Danh đã bỏ đi, Tư Đồ Khang và Tư Đồ Linh từ trong phòng chạy ra nghe “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy kể lại việc Điền Chính Danh vừa được Tạ Vũ Diệp cứu thoát khỏi hiểm họa ngàn cân treo sợi tóc.

Tạ Vũ Diệp điểm mấy huyết phế võ công Hạ Sơn Thảo kéo hẳn đứng lên quay lại chỗ “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy và cha con Tư Đồ Linh đang nói chuyện trao mảnh giấy cho Tư Đồ Khang, chờ lão đọc lướt qua xong hỏi:

- Tư Đồ Hội chủ! Trong số đó có người nào của quý Hội không?

Tư Đồ Khang thở dài đáp:

- Tất cả đều là người trong bốn Hội!

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Hội chủ định xử lý thế nào?

Tư Đồ Khang đáp:

- Lão hủ sẽ triệu tập tất cả võ sĩ lại ngay bây giờ, việc này phiền Tạ thiếu hiệp xử lý giúp được không?

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Vậy thì Hội chủ triệu tập chúng ngay đi!

Nửa canh giờ sau, tất cả võ sĩ “Tứ Hải võ Hội” đã được tập trung lại ngay trước tiền sảnh.

Tư Đồ Khang, Tư Đồ Linh, Tạ Vũ Diệp và “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy cùng với Hạ Sơn Thảo đứng riêng ra trước đám đông.

Tạ Vũ Diệp chấp tay hướng tới đám đông, cao giọng nói:

- Các vị võ sĩ! Tại hạ là Tạ Vũ Diệp, vừa rời Điền Chính Danh cùng với mấy tên khác do Cự Linh Giáo bố trí ẩn phục ở đây từ trước tiến hành mưu hại Tư Đồ Hội chủ. Hiện tại kẻ chủ mưu đã bị phế võ công và bị đuổi khỏi “Tứ Hải võ Hội”. Còn những tên đồng mưu với hắn đều bị tiêu diệt. Tuy nhiên hiện vẫn còn một số huynh đệ ở đây bị Điền Chính Danh lừa dối và xúi giục đã từng đi theo hắn, gia nhập tặc đàn Cự Linh Giáo. Tại hạ xin những vị đó đứng tách ra, quyết không ai bị hại đâu!

Tư Đồ Khang cao giọng nói:

- Mọi người nghe đây! Vị đang nói là Tạ Vũ Diệp đại hiệp, người vừa được đại biểu các môn phái toàn võ lâm đề cử làm Thống lĩnh quân hùng trong chiến dịch tiêu diệt Cự Linh Giáo để bảo đảm an ninh cho thiên hạ võ lâm.

Lão lại chỉ sang “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy giới thiệu tiếp:

- Còn đây là “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy đại hiệp, đương nhiệm Bang chủ Cái Bang.

Lại chỉ tới Hạ Sơn Thảo tiếp giọng:

Vừa rồi lão phu được hai vị đại hiệp võ công cái thế xuất đỉnh lực trợ giúp nên tiêu diệt được bọn tặc nhân của Cự Linh Giáo ẩn phục ở đây, bảo vệ được “Tứ Hải võ Hội”. Tên cầm đầu Điền Chính Danh đã gây nên nhiều tội ác với bốn Hội vẫn được Tà đại hiệp khoan dung đại lượng, tha cho khỏi chết. Thế mà vừa rồi Điền Chính Danh còn bị Hạ Sơn Thảo, một tên đồng bọn của hắn cũng là người do Cự Linh Giáo ẩn phục ở đây xuất thủ định giết chết, nhờ tà đại hiệp xuất thủ cứu cho mới toàn mạng, còn Hạ Sơn Thảo đã bị phế võ công tới đây. Bây giờ trong số các người ai lỡ theo Điền Chính Danh, Hạ Sơn Thảo thì hãy đứng riêng ra. Tà đại hiệp đã tuyên bố là sẽ tha chết, chỉ cần các người biết hối cải không theo Cự Linh Giáo nữa là được!

Lão vừa nói xong thì từ đám đông có bốn người run rẩy bước tách ra khỏi hàng, chính là bốn tên nằm trong danh sách trong túi của Hạ Sơn Thảo mà Tà Vũ Diệp vừa tìm thấy.

Tư Đồ Khang điểm phế võ công của bốn tên xong, nhìn Hạ Sơn Thảo nói:

- Người phản bội lão phu, tội đáng chết, thế mà chỉ vì Điền Chính Danh khai ra sự thực lại còn muốn giết người diệt khẩu, chứng tỏ người không muốn hối cải, để làm gì?

Nói xong đánh ra một chưởng!

Hạ Sơn Thảo đã bị phế võ công, không tránh được, bị chưởng lực đánh giập tâm phế, thất khiếu trào máu, gục xuống chết tươi!

Giết Hạ Sơn Thảo xong, Tư Đồ Khang công bố tội trạng của bọn Điền Chính Danh, Đồng Cơ Minh và Lôi Minh Tử, sau đó tuyên bố giải tán, để mọi người trở về sinh hoạt như cũ, riêng bốn tên theo Điền Chính Danh và Hạ Sơn Thảo bị phế võ công thì trục xuất khỏi môn đàn lập tức đuổi khỏi “Tứ Hải võ Hội”.

Những ngày sau đó, “Thần Dao” Tư Đồ Khang kiên quyết giữ Tà Vũ Diệp và “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy ở lại “Tứ Hải võ Hội” làm khách. Vị Hội chủ ngày nào cũng cho mở tiệc rượu với Bang chủ Cái Bang, còn Tư Đồ Linh thì thường mời Tà Vũ Diệp cùng đi chơi với mình, tình cảm giữa đôi nam nữ được cả lão hóa tử và vị chủ nhân “Tứ Hải võ Hội” vun đắp nên ngày càng thắm thiết.

Hôm ấy Tư Đồ Linh dẫn Tà Vũ Diệp đến khu vực võ trường tham quan. Nhìn giá binh khí để ở võ trường, Tư Đồ Linh chợt hỏi:

- Vũ Diệp ca ca dùng binh khí gì mà tiểu muội không thấy huynh đeo binh khí bao giờ cả?

Tà Vũ Diệp lấy thanh nhuyễn kiếm cuộn ở thắt lưng ra cười nói:

- Trước khi hạ sơn, sư phụ tặng tiểu huynh thanh kiếm này, nhưng vì ít khi dùng nên muội không thấy.

Tư Đồ Linh nói:

- Vậy nhất định kiếm thuật của Vũ Diệp ca ca rất tinh diệu! Ca ca biểu diễn cho tiểu muội xem mấy đường đi!

Tạ Vũ Diệp cũng cảm thấy cao hứng, liền thi triển “Vô viêm ngô dương kiếm pháp” biểu diễn mấy chiêu.

Kỳ chiêu vừa xuất, kiếm khí đã phát ra ràn rạt như dông bão...

Tư Đồ Linh kinh hãi kêu lên:

- Kiếm pháp gì mà lợi hại ghê thế? Vũ Diệp ca ca hãy dạy cho tiểu muội đi!

Tạ Vũ Diệp lắc đầu nói:

- Kiếm pháp này muội chưa thể học được...

Tư Đồ Linh ngạc nhiên nhìn chàng hỏi:

- Vì sao?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Vì... muốn học kiếm pháp này, trước hết vẫn phải luyện thành “Ngô dương thân khí”...

Tư Đồ Linh nói:

- Nếu vậy Vũ Diệp ca ca tập cho tiểu muội luyện “Ngô dương thân khí”...

Tạ Vũ Diệp vẫn lắc đầu:

- Nói thật... muốn luyện “Ngô dương thân khí”... thì phải có công lực rất cao...

Tư Đồ Linh phụng phịu:

- Vũ Diệp ca ca chỉ lớn hơn muội vài tuổi, làm sao huynh luyện thành cả “Ngô dương thân khí”... lần triển “Vô viêm ngô dương kiếm pháp” mà muội thì không thể?

Tạ Vũ Diệp đành kể lại đầu đuôi sự tình việc mình may mắn gặp kỳ duyên được nội đan của Thiên niên măng xà nên công lực tăng tiến vượt bậc, nhờ thế mới luyện được “Ngô dương thân khí”...

Tư Đồ Linh rầu rĩ hỏi:

- Vậy tiểu muội làm thế nào mà học được võ công của Vũ Diệp ca ca ? Chẳng lẽ...

Tạ Vũ Diệp nói:

- Bây giờ tiểu huynh sẽ dạy cho muội luyện “Tử phủ thần công”, sau đó tìm khi nào tìm được Lăng đệ đệ, tiểu huynh sẽ nói với Lăng đệ đệ truyền kiếm pháp cho muội...

Tư Đồ Linh hỏi:

- Vì sao muội phải học kiếm pháp của Vô Linh ca?

Tư Đồ Linh đáp:

- Bởi vì kinh phong của Lăng đệ đệ rất tinh tế, không cần dùng đến nội lực nhiều nhưng uy lực rất lớn. Kiếm pháp đó theo tiểu huynh thì rất hợp với nữ nhân...

Tư Đồ Linh nhú mày hỏi:

- Vì sao Lăng Vô Linh là nam nhân mà học loại kiếm pháp đó?

Tạ Vũ Diệp lắc đầu đáp:

- Cái đó thì ta không biết... có lẽ vì sư phụ của Lăng đệ đệ là một vị Thần Ni...

Tư Đồ Linh hỏi:

- Vũ Diệp ca ca, Gia phụ cũng quý mến Vô Linh ca như huynh vậy... thế mà muội không biết sư phụ của huynh ấy là ai?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Sư phụ của Lăng đệ đệ là vị “Hàn Nguyệt Thần Ni” ở “Hàn Nguyệt Am” gần núi Cùng Lai.

Tư Đồ Linh nói:

- Nhưng bây giờ Vô Linh ca ở đâu?

Tạ Vũ Diệp thở dài đáp:

- Cái đó... tiểu huynh cũng không biết nữa...

Nói xong lại buông tiếng thở dài...

Vừa lúc ấy Tạ Vũ Diệp chợt nghe cách đó mấy trượng vang lên một tràng cười khúc khích rất khê, tự hồ như có người nào đó đang che miệng cười...

Chàng liền hướng về phía đó quát hỏi:

- Ai?

Tư Đồ Linh không nghe thấy tràng cười, ngạc nhiên hỏi:

- Vũ Diệp ca ca! Huynh phát hiện được gì thế?

Tạ Vũ Diệp không đáp, chú mục nhìn tới lùm cây cuối võ đường, ở đó có một bóng người thấp thoáng thoát hiện rồi biến đi rất nhanh...

Tư Đồ Linh níu tay chàng hỏi:

- Huynh nhìn gì vậy? Có người hay sao?

Tạ Vũ Diệp gật đầu đáp:

- Phải! Muội về đi, báo cho Hội chủ biết mà đối phó, lỡ Cự Linh Giáo lại cho người tập kích...

Nói chưa xong đã giật khỏi tay Tư Đồ Linh lao đi...

Tạ Vũ Diệp chạy tới cuối võ trường thì người kia đã lao ra khỏi tường viện liền ra sức thi triển khinh công đuổi theo.

Khoảng cách giữa sư phụ rút ngắn dần...

Khi Tạ Vũ Diệp chỉ cách chừng mười lăm trượng thì người phía trước chạy tới gần một khu rừng rậm, hấn định lao vào rừng thì đột nhiên kêu lên một tiếng, hai tay chới với rồi ngã nhào xuống đất!

Tạ Vũ Diệp còn kịp nhìn thấy trong rừng có bóng người thấp thoáng, dường như hắn còn muốn lao tới lấy mạng người vừa ngã nên cứ thập thò sau một góc cây, tay cầm một ngọn chủy dao sáng loáng.

Tạ Vũ Diệp lúc ấy chỉ còn hơn mười trượng, sợ tên kia hạ độc thủ liền vận thần công hú lên một tiếng như long gầm hổ rống, đồng thời thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” lao tới như cánh chim ưng.

Người kia nghe tiếng hú làm chấn động cả màng tai, biết gặp cao thủ thượng thặng nên từ bỏ ý định sát thủ lao vào rừng mất hút...

Tạ Vũ Diệp định truy theo nhưng nghĩ lại cứu người cần thiết hơn nên dừng lại, cúi xuống xem người bị ám toán là ai, chợt kêu lên đầy kinh ngạc:

- Lãng Vô Linh... Lãng đệ đệ!

Không sai! Người ngã xuống nằm bất động ở mép rừng chính là Lãng Vô Linh, người mà chàng ra sức dò tìm mấy tháng nay vẫn chưa gặp.

Lãng Vô Linh nằm ngửa, nét mặt bình thản, ngực bị trúng một mũi ngân châm, máu chảy ra ướt đầm ngực áo.

Tạ Vũ Diệp liền quỳ ngay xuống bên cạnh Lãng đệ đệ, điem nhanh vào mấy huyệt đạo “Phù căn Huyệt”, “Trung Cực Huyệt” để cầm máu rồi rút mũi ngân châm ra.

Kiểm tra mạch tượng, thấy huyệt mạch Lãng Vô Linh không yếu lắm, nhưng lại có triệu chứng trúng độc, chàng vội lấy ra một viên “Cửu thiên thanh cơ bảo hoàn” và một viên “Nhất nguyên thần đan” bỏ viên “Cửu thiên thanh cơ bảo hoàn” vào miệng Lãng Vô Linh.

Thấy vết thương ở ngực máu vẫn tiếp tục thấm ra, chàng liền mở cúc áo chợt thấy khuôn ngực đầy đặn trắng muốt như ngực thiếu nữ, kinh dị nghĩ thầm:

- Lãng đệ đệ làm sao thế này? Chẳng lẽ đệ ấy là nữ giả nam?

Thế nhưng hoàn cảnh lúc ấy không cho chàng suy tính nhiều, may mà vết thương ở bên dưới hõm vai một chút nên không cần phải cởi nội y, Tạ Vũ Diệp lấy khăn lau sạch máu, bóp vụn viên “Nhất nguyên thần đan” rắc lên vết thương, lấy khăn buộc lại rồi cài cúc áo lại như cũ.

Làm xong việc cấp cứu, Tạ Vũ Diệp mới nghĩ đến sự cố vừa rồi, chăm chú nhìn bộ ngực phấp phồng và mảng da trắng ngần của Lăng Vô Linh, cười khổ nghĩ thầm:

- Đích thị Lăng đệ đệ là nữ nhân rồi! Chẳng trách gì lần đó mình định an ủi mà cô ta phát khùng xuất chiêu đánh mình... Ngoài ra kiếm pháp của cô ta... Phải! “Hàn Nguyệt Thần Ni” thì làm sao mà thu nam nhân làm đệ tử được? Thế mà trước đây mình không nghĩ ra chứ? Bây giờ xảy ra chuyện hôm nay, sau này Vô Linh biết thì có sao không?

Nghĩ thế, chàng đăm đăm nhìn vào mặt Lăng Vô Linh đến thất thần.

Lát sau, Lăng Vô Linh chớp chớp mắt rồi mở ra, nhìn Tạ Vũ Diệp một lúc lâu rồi mở to mắt nói:

- Vũ Diệp ca ca !

Tạ Vũ Diệp nắm lấy tay nàng, cười nói:

- Vô Linh muội... Bấy lâu nay khổ công tìm hoài, rốt cuộc bây giờ đã gặp muội...

Lăng Vô Linh nhoèn miệng cười nói:

- Vị thư thư vừa rồi đối với Vũ Diệp ca ca thật tốt...

Tạ Vũ Diệp đỏ mặt lúng túng nói:

- Cô ấy... nếu ta... ta biết muội là nữ... thì đã không...

Lăng Vô Linh cười nói:

- Vũ Diệp ca ca sao thế? Nói gì không rõ cứ ấp úng y như là... nuốt phải hạt thị...

Tạ Vũ Diệp thấy nét mặt Lăng Vô Linh không có chút gì là ghen tức thì lòng nhẹ hẳn ra, nắm chặt lấy bàn tay mềm mại của Lăng Vô Linh nói:

- Gặp lại muội, tiểu huynh mừng quá!

Nhớ lại việc mình vừa chữa thương, chàng đỏ mặt hỏi:

- Vô Linh muội! Chỗ vết thương bây giờ còn đau nhiều không?

Lăng Vô Linh chột “À!” một tiếng nói:

- Vừa rồi muội cảm thấy ngực đau nhói, sau đó ngất đi không biết gì nữa, chỉ nhớ mình đã bị thương. Nhưng bây giờ lại không cảm thấy gì nữa cả. Huynh vừa chữa thương cho muội phải không?

Tạ Vũ Diệp gật đầu, đỏ mặt không đáp.

Lăng Vô Linh nói:

- Vũ Diệp ca ca dùng loại thuốc gì mà thần diệu như thế?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Là “Cửu thiên thanh cơ bảo hoàn” và “Nhất nguyên thần đan” của sư phụ tặng...

Lăng Vô Linh cười nói:

- Thuốc rất thần hiệu, đồng thời Vũ Diệp ca ca cũng rất mát tay!

Bấy giờ vị Bang chủ Cái Bang đứng trong rừng cách hai người chừng năm sáu trượng, thấy đôi nam nữ thân thiết với nhau như thế, nghĩ thầm:

- Diệp lão đệ quả thật là người diễm phúc! Tư Đồ Linh mới gặp chưa bao lâu đã nặng tình. Không ngờ vị Lăng đệ đệ mà Tạ Vũ Diệp nhớ mong bấy lâu nay cũng là thiếu nữ! Thấy tiểu cô nương này nặng tình như thế cũng biết đã yêu Diệp lão đệ rồi... Thôi, thế cũng tốt! Trai năm thế bảy thiệp, mới hay vị cô nương thì đã đáng gì đâu? Thế nhưng phải có biện pháp gì cho thật thỏa đáng để dung hòa chúng với nhau mới được!

Nghĩ đoạn lão dặng hán một tiếng, từ chỗ nấp bước ra.

Tạ Vũ Diệp quay lại, nhận ra “Bách Diệp Thần Cái” liền nói:

- Lão ca ca!

Rồi kéo Lăng Vô Linh đứng lên giới thiệu:

- Vô Linh muội! Vị này là Doãn lão ca ca ở Cái Bang...

“Bách Diệp Thần Cái” cười “hô hô” nói:

- Nguyên Lăng đệ đệ lại là một cô nương! Diệp lão đệ tìm người đến khổ, khiến cho lão ca ca cũng phát lo!

Lăng Vô Linh đến trước lão, cung kính hành lễ nói:

- Liên nhi đa tạ lão tiên bối đã quan hoài...

“Bách Diệp Thần Cái” nghiêm giọng:

- Cái gì mà tiên bối với hậu bối chứ? Lão ca ca là bằng hữu với Diệp lão đệ, tiểu muội muội cũng theo Diệp lão đệ gọi ta một tiếng “lão ca ca” được rồi!

Lăng Vô Linh chấp tay cười nói:

- Liên nhi tuân lệnh lão ca ca!

“Bách Diệp Thần Cái” vuốt râu cười ha hả, thật tình rất khoái trá.

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Sao lại là “Liên nhi”? Rốt cuộc tên thật của muội là gì?

Lăng Vô Linh đáp:

- Tiểu muội vốn tên là Lăng Hồng Liên, từ khi theo sư phụ học võ công mới đổi thành Lăng Vô Linh để quyết tâm báo cừu rửa hận.

Tạ Vũ Diệp chợt nhớ lại mũi ngân châm có tẩm độc, vội nói:

- Liên muội! “Cứu thiên thanh cơ bảo hoàn” không trừ được hoàn toàn độc chất đầu, muội hãy ngồi xuống vận công bức độc ra đi, tiểu huynh sẽ trợ giúp một tay!

Lăng Hồng Liên ngoan ngoãn làm theo, ngồi xuống vận công.

Tạ Vũ Diệp ngồi xuống sau lưng Lăng Hồng Liên, ấn lòng bàn tay phải vào hậu tâm nàng truyền chân không sang cơ thể Lăng Hồng Liên.

“Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Hai người cứ yên tâm mà chữa thương đi, lão ca ca bảo hộ cho, không phải lo gì cả!

Nói xong đứng tránh ra mấy bước quét mắt cảnh giới xung quanh.

Lăng Hồng Liên cảm thấy chân khí từ tay Vũ Diệp ca ca truyền vào cơ thể mình rất mạnh vội vận công tiếp dẫn truyền đi khắp cơ thể, đồng thời ngưng tụ vào vết thương bức độc ra ngoài...

Sau thời gian chừng một nửa canh giờ, Lăng Hồng Liên cảm thấy độc chất đã được bức ra hết, cơ thể rất thoải mái, các hệ mạch thông sướng không bị ngăn trở chút nào, hơn nữa nội lực còn sung mãn hơn trước, biết không những Vũ Diệp ca ca giúp mình truyền công trị độc mà còn truyền thêm khá nhiều công lực, liền nhẹ giọng nói:

- Vũ Diệp ca ca! Thôi đủ rồi!

Thấy Lăng Hồng Liên đã thu công, Tạ Vũ Diệp cũng phải thu công đứng lên hỏi:

- Liên muội thấy thế nào? Thương thế đã hoàn toàn bình phục rồi chứ?

Lăng Hồng Liên gật đầu đáp:

- Vâng! Cám ơn ca ca!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Vậy thì tốt! Nào, chúng ta về thôi!

Hai người cùng “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy cùng rời khỏi hiện trường quay về “Tứ Hải võ Hội”.

Lúc đó đã khuya. Trong phủ tĩnh lặng không một âm thanh. Chỉ có khách sảnh là đèn còn sáng, ba người bước vào thấy Tư Đồ Khang lẫn Tư Đồ Linh ngồi trên bộ bàn giữa sảnh chong mắt nhìn ra cửa.

Vừa thấy ba người bước vào, Tư Đồ Khang liền đứng lên, mới nhìn qua đã nhận ra Lăng Vô Linh ngay, cười “hô hô” nói:

- Hô hô! Thì ra cả Lăng thiếu hiệp cũng đến! Làm sao thế này? Lăng thiếu hiệp là nữ giả trang sao?

“Bách Diệp Thần Cái” cười nói:

- Cũng y như trường hợp của Tiểu Linh vậy! Bây giờ cả hai tí muội cùng có bạn tâm tình rồi!

Từ khi Lăng Hồng Liên cùng Tạ Vũ Diệp bước vào khách sảnh, Tạ Vũ Diệp không rời mắt nhìn cô nương này, thấy nàng xinh đẹp còn hơn mình, trong lòng không khỏi ghen tỵ, nghĩ thầm:

- Chẳng trách gì lúc nào Vũ Diệp ca ca cũng nghĩ đến cô ta! Quả là một trang quốc sắc thiên hương tuyệt đại!

Bất gặp ánh mắt Tư Đồ Linh nhìn mình như thế, Lăng Hồng Liên luống cuống cúi mặt xuống.

Tạ Vũ Diệp thấy vậy tìm cách đỡ cho Liên muội, nhìn Tư Đồ Khang nói:

- Tư Đồ lão tiên bối! Tại hạ cũng chỉ mới hôm nay mới biết Lăng đệ đệ là nữ giả nam!

Rồi chàng kể lại việc trị thương mới phát hiện ra Lăng đệ đệ là nữ.

Lăng Hồng Liên xấu hổ cúi mặt xuống.

Tư Đồ Khang gật đầu cười nói:

- Vậy là tốt rồi! Mọi người ngồi xuống đi! Lăng cô nương vất vả tới đây, lại vừa bị thương mới hồi phục, cần phải uống vài chén chúc mừng!

Bốn người đến ngồi vào bàn, chỉ lát sau tiệc yến được dọn ra.

Lăng Hồng Liên nhỏ hơn Tư Đồ Linh một tuổi nên gọi Tiểu Linh là thư thư, lúc đầu nàng còn e ấp nhưng thấy Tư Đồ Linh rất ân cần đối với mình nên nhanh chóng lấy lại vẻ tự nhiên.

Rượu qua ba tuần, Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Liên muội! Từ hôm tiểu huynh đi khỏi “Bàn Thạch Sơn Trang”, muội đi những đâu mà ta và Doãn lão ca ca tìm hoài không thấy?

Lăng Hồng Liên đáp:

- Thì muội cũng đi tìm Vũ Diệp ca ca đó thôi!

Nguyên là tối hôm đó, Tạ Vũ Diệp đuổi theo “Bạch Điện Phi Hồ” Thành Nhất Phiêu ra khỏi “Bàn Thạch Sơn Trang”, lúc đó năm tên khác đều đã bị giết cả, lão Trang chủ “Thiết Bút Tú Sĩ” Tô Hồng Đồ, huynh muội Tô Tĩnh Nhân, Tô Ngọc Hân và Lăng Vô Linh ngồi chờ chàng tới sáng mà không thấy trở về, mọi người đều hết sức sốt ruột.

Sang ngày sau, “Thiết Bút Tú Sĩ” huy động lực lượng trong trang tản đi xung quanh tìm kiếm, nhưng không có chút tin tức gì của Tạ Vũ Diệp khiến mọi người càng lo lắng, đứng ngồi không yên.

Đặc biệt là Tô Ngọc Hân, vì quyết tâm học cho được “Nhất chỉ thiên công” của Tạ Vũ Diệp mà bây giờ không thấy chàng trở lại nên cứ cuống lên hết quấy rầy người này đến người kia, không để cho ai được yên.

Lăng Vô Linh thấy chỉ có cách mang cô ta đến “Tinh Đầu Bình” luyện võ mới làm Tô Ngọc Hân nguôi ngoai được mấy phần.

Sau vài ngày thì Tô Ngọc Hân chuyên tâm luyện võ.

Lăng Vô Linh thấy vị tiểu cô nương này rất có thiên bẩm võ học nên dốc lòng truyền thụ chỉ công, chưởng pháp, khinh công và kiếm pháp, thậm chí một tháng trôi qua, võ công Tô Ngọc Hân tăng tiến rất nhanh, đặc biệt là về kiếm thuật, đã có thể đấu ngang ngửa với “Long Vân Tiều Tử” Tô Tĩnh Nhân.

Thấy nhi nữ có được một vị sư phụ hợp ý, “Thiết Bút Tú Sĩ” Tô Hồng Đồ rất vui mừng, nhận thấy hai người là một đôi xứng hợp, lão Trang chủ có ý gả Tô Ngọc Hân cho Lăng Vô Linh!

Khi biết được ý đồ này, Lăng Vô Linh phát hoảng vội tạo cớ rời khỏi “Bàn Thạch Sơn Trang” đi tìm Vũ Diệp ca ca, hứa tìm được Tạ Vũ Diệp sẽ quay trở lại.

Thế là một mình Lăng Vô Linh rời “Bàn Thạch Sơn Trang”, chỉ là Tạ Vũ Diệp lúc ấy đang chữa độc cho “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy và luyện “Mê tông hóa ảnh” ở “Ngọc Châu Động” phía đông nam “Bàn Thạch Sơn Trang”, còn Lăng Vô Linh lại đi theo hướng đông bắc, thành thử càng đi càng xa...

Lăng Vô Linh chạy suốt một ngày thì đến sông Hoàng Hà, ở đó gặp mấy người tiều phu, hỏi thăm thì biết hôm trước có hai người một già một trẻ thì triển khinh công như tên bắn chạy về phía đông.

Lăng Vô Linh tuy biết ít khả năng một trong hai người đó là Vũ Diệp ca ca nhưng vì bị sông lớn chắn ngang nên đành phải đi về phía đông.

Một hôm tới Cao Ba trấn, Lăng Vô Linh ghé vào một ngôi khách điếm ăn trưa, tình cờ gặp lại “Bát Tí Kim Cương” Cố Toàn.

Cố Toàn vẫn còn nhớ rõ chuyện xảy ra trong ngôi quán nhỏ bên đường tháng trước, tỏ ra khâm phục Tạ Vũ Diệp và Lăng Vô Linh nên hai người nói chuyện khá lâu.

Qua câu chuyện, Cố Toàn kể lại chuyện Tạ Vũ Diệp cùng với vị Bang chủ Cái Bang đã đến Lãnh Vân Bang tiêu diệt tên Bang chủ Nam Trung Minh là tay sai của Cự Linh Giáo và một số tên khác khôi phục lại Lãnh Vân Bang...